

עת"א 36275/08/15 - צדוק מסלאווי נגד ועדת השחרורים בגוש מרכז,היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 36275-08-15 מסלאווי(אסיר) נ'
שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר -
זימונים ואח'
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר	צדוק מסלאווי
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים בגוש מרכז 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד מחמוד נעאמנה

ב"כ המשיב 2 עו"ד רועי לוס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שליש שלמשך 7 חודשים בגין מכירת כ-100 גרם חשיש לסוכן משטרתי בשתי הזדמנויות והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 מיום 27.7.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפניו כי הוועדה לא לקחה בחשבון את הודאתו של העותר בפני בית המשפט שגזר את דינו ובפני גורמי הטיפול, את התנהגותו החיובית במהלך מאסרו ובמיוחד את מצבו הרפואי שהצדיק מתן רישיון להשתמש בקנביס רפואי, שבו משתמש העותר.

ב"כ המשיב 2 מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר ומסתמך על האמור בדו"ח הסוציאלי מיום 12.7.15 לפיו העותר לא שולב בטיפול לאורך השנים וגם היום הוא סבור שאינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרות ולא רואה עצמו עבריין שנדרש

לשקם את חייו.

ב"כ המשיב 2 עומד על כך שהעותר מכחיש את העבירה נושא מאסרו וגורמי הטיפול התרשמו שהיותו של העותר אסיר בפעם השלישית איננה מפחיתה מחומרת העבירה שכן הוא איננו סבור שהוא זקוק להתערבות חיצונית ולטיפול על מנת לשקם את חייו, עמדה שבגללה לא הביע עניין בפגישה עם נציג רש"א על מנת שיכין עבורו תוכנית שיקום לאחר שחרורו המוקדם.

בעניין זה טוען ב"כ העותר שמאחר והעותר מקבל קנביס רפואי באישור, אין כל טעם בהפגשתו עם רש"א, במיוחד לאור יתרת מאסרו הקצרה, שכן הוא אינו זקוק לתוכנית שיקומית בכל הקשור לשימוש בסמים.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא נתנה דעתה על שחרורו המוקדם של העותר משני מאסריו הקודמים, גם אם עברו שנים מאז, כאשר במקרים הקודמים מדובר היה במאסרים על רקע החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אספקת סמים וביצוע עסקת סמים כפי שהיה במקרה נושא מאסרו הנוכחי של העותר.

הוועדה לא התעלמה כלל ועיקר ממצבו הרפואי של העותר, שעבר ניתוח בעמוד השדרה וכתוצאה מכך הוא סובל מכאבים אך זקפה לחובתו את מציאת שרידי החשש בבדיקת שתן שנערכה לו ביום 22.6.15, חודש ושלושה שבועות לאחר תחילת מאסרו.

ב"כ העותר מסביר את מציאת שרידי החשש בשימוש שעשה העותר בו זמן קצר לפני שנכנס למתקן הכליאה, אך הסבר זה לא הובא בפני ועדת השחרורים ולא נמצא לו תימוכין בחוות דעת כלשהי.

משכך הם פני הדברים, ומאחר והעותר לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו ואף לא הציג תוכנית שיקומית לאחר שחרורו המוקדם, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה מוצדקת וסבירה ואנו דוחים את העתירה.

ניתן ב-13/10/2015